

**Зразок завдання для контрольної роботи:
5 семестр**

Переклад

1. Як тільки почнеться мертвий сезон, всіх робітників звільнять, можна буде дешево купити що завгодно. - Це нестерпно!
2. Марі сказала, що їм так і не вдалося домовитись про зустріч. - Це абсурдна брехня! Якби ці дві дівчини не зустрілися, то вони б не змогли вигадати одну і ту саму відмовку, щоб не приходити! Вони здатні вигадати що завгодно, щоб тільки не відвідувати заняття!
3. Коли ми прийшли на вокзал, то побачили, як потяг зникає за горизонтом. Ми запізнились. Якби ми не склали валізи так довго, то встигли б на нього. Тепер я займусь тим, що поміняю квитки. Я зовсім не впевнений, що ми зможемо поїхати наступним поїздом, там буде дуже багато людей.
4. Коли я сів у літак, всі пасажери зайняли вже свої місця. Потрібно було прибути до аеропорту заздалегідь, щоб вчасно пройти митницю. Наш літак покотився по злітній смугі і відірвався від землі. Ми летіли на висоті 10000 метрів, і в ліюмінатор я міг спостерігати море та хмари. Потім до нас вийшла дуже привітна стюардеса та розповіла правила поведінки під час польоту. Весь екіпаж літака (пілоти, бортмеханіки, штурмани) передали нам свої вітання та побажали приємного польоту. Це був незабутній політ!
5. - Наступного разу не залишайте місто, не попередивши мене. - Гаразд, я збирався вам зателефонувати та все розповісти, але приїхали Мішель і Пол, і я був змушений поїхати з ними.
6. Спускаючись сходами, вона побачила чоловіка, що розмовляв (говорившого) з її сестрами. Як тільки вона його впізнала, то розридалась. Це був її чоловік, що повернувся (вернувшись) з фронту.
7. - Чому ти маєш такий стомлений вигляд? - Мені соромно, що я тобі зразу не сказала, та мене звільнили, тепер я безробітна. Я бігаю містом в пошуках роботи, продивляюся оголошенням про вільні робочі місця, та все даремно! - Не хвилюйся! Якими б не були проблеми, разом ми їх вирішимо! Шкода, що ти втратила місце, та нова пропозиція може з'явитись у будь-який час! Дай мені трішки подумати, і я щось вигадаю.

1630 знаків

70 контрольних одиниць

Диктант

A Orly

Une maladie étrange se déclare à bord d'un navire suédois qui se trouve dans l'Océan Arctique à trois jours de navigation du port le plus proche. La radio du navire ne fonctionne pas. Le poste que les marins utilisent est un poste d'amateur. Pendant des heures les malheureux lancent des appels, mais l'orage les empêche de communiquer avec les postes voisins.

Enfin leur appel est capté par un radio-amateur de l’Afrique du Sud. Celui-ci établit le contact avec un radio-amateur d’Italie qui, à son tour, se charge de communiquer avec Paris. A Paris le message est capté par Paul Corbier qui passe ses journées devant son poste qu’il a construit lui-même.

Sa femme Laurette se rend à l’Institut Pasteur et arrive à convaincre Mercier, le médecin de service, de la nécessité de venir devant le poste pour communiquer avec le navire. Ayant reçu le sérum nécessaire aux malades, Laurette et le docteur Mercier se rendent à l’aérodrome pour envoyer aux marins le médicament.

Laurette et Mercier arrivent à Orly quelques minutes à peine avant le décollage de l’avion de Berlin.

Les passagers sont dans la salle d’attente. Impossible de communiquer avec eux. Ils ont déjà passé la douane. Mercier et Laurette se dirigent vers le bureau du personnel navigant. Un employé les arrête. Pour pénétrer dans cette partie de l’aérodrome, il faut une autorisation.

A travers la grille, Laurette voit l’équipage de l’avion se diriger vers le terrain. Elle appelle un des hommes. Le deuxième pilote l’a entendue. Il se retourne. Elle lui fait signe de s’approcher. L’aviateur revient sur ses pas jusqu’à la grille. Il écoute, un peu étonné, les explications de Laurette. Ensuite il part en courant rejoindre ses collègues. Il leur montre le paquet qu’il a reçu et explique la mission qu’on lui a confiée. Il tourne et retourne le paquet dans l’espoir d’y découvrir qui est l’expéditeur. Il le découvre, en effet: Institut Pasteur, Paris.

D’après J. Rémy “Si tous les gars du monde”

1608 знаків

60 контрольних одиниць

***Зразок завдання для контрольної роботи:
бсеместр***

Переклад

- 1. Інспектор запитав у підозрюваного, що саме той може розповісти про подію минулої ночі. Той розповів, що він пізно вийшов від своїх друзів і швидко йшов проспектом, коли його обігнала машина і стала повільно їхати поруч з ним. І хоча він має гарну пам’ять на обличчя, він зовсім не міг пригадати, як виглядали люди, що сиділи у машині. Це, мабуть, сталося через паніку, яку спровокувала ця ситуація. Тоді підозрюваний побіг. Він додав, що, якби він не попрямував у порт, де було досить людно, люди з машини могли б забрати його.*
- 2. - Наступного разу не залишайте місто, не попередивши мене. - Гаразд, я збирався вам зателефонувати та все розповісти, але приїхали Мішель і Пол, і я був змушений поїхати з ними.*
- 6. Спускаючись сходами, вона побачила чоловіка, що розмовляв (говорившого) з її сестрами. Хоча було дуже темно, вона його зразу ж впізнала, це був незнайомец, що подарував їй квіти три дні тому. Вона була дуже вражена, що він її знайшов.*

3. – Я побачив, як дівчина поспішає до кафе. Вона зайшла туди та попросила чашку кави. Вона дістала листи, написані від руки та почала їх читати. Я залишався там, милуючись нею, поки вона не пішла.
4. – Що ви чули про його новий фільм? Дивно, що він отримав цю премію, чи не так? Що ви про це думаєте? – Ні, нічого дивного. Це правда, що фільм викликає багато суперечок, але його ідеї дуже глибокі. Як так сталося, щл саме вам цей фільм не сподобався?
5. Я пам'ятаю, як її машина обігнала нашу. Якби вона нас не обігнала, то не потрапила б у аварію. Тепер вона завжди наготові, коли їде за кермом.
6. Я шукаю людину, яка б не нав'язувала нікому свою власну думку, з якою можна було б поговорити про все, обмінятися думками. - Діло повертає на лихе! Річ у тому, що таких людей не існує, я в цьому впевнений!
7. - Чому ти маєш такий стомлений вигляд? - Мені соромно, що я тобі зразу не сказала, та мене звільнили, тепер я безробітна. Я бігаю містом в пошуках роботи, продивляюсь оголошення про вільні робочі місця, та все даремно!
- 1633 знака
60 контрольних одиниць

Диктант

Tout avait commencé la nuit précédente. Incommodée par la chaleur de juillet, Lucienne est allée prendre l'air sur le balcon de l'hôtel. Ce balcon donnait sur l'avenue, déserte à cette heure, avec quelques rares passages de camions vers le port, deux ou trois peut-être durant le temps qu'elle demeura penchée à la balustrade, à savourer le peu de fraîcheur qui montait de la mer, à rêver à ses trois semaines de vacances, dont la moitié à Tanger chez des amis, trois semaines si vite écoulées...

L'homme qui en bas trotтинait sous la ligne d'arbres ne l'avait pas aperçue. Intriguée, elle suiвit son manège. Il s'approcha du kiosque à journaux, tira de sa chemise une pièce de papier, la déplia et, sans doute à l'aide d'un tube de pâte, la colla prestement, en quelques gestes précis. La molle clarté du lampadaire, au-dessus du carrefour, permettait de lire sur l'affiche un seul mot en forts caractères: pueblo. Les autres signes, à cette distance restaient indéchiffrables. A peine Lucienne eut-elle compris le sens de cette petite scène qu'elle entendit un léger sifflement. L'inconnu, alerté lui aussi, tourna le visage vers le bas de l'avenue où devait se tenir un de ses guetteurs. Il leva les yeux vers le balcon. Lucienne, bouleversée, distingua peu ses traits sous une abondante chevelure qui ressemblait à un béret. Déjà l'inconnu fuyait dans une course rapide et d'une étonnante souplesse. A ce même instant, surgit d'une avenue transversale une longue voiture noire qui, sans hésiter, vira en direction de l'hôtel, tous feux allumés. Le silence de l'avenue parut soudain compact sous la brume d'été qui voilait le ciel. La voiture longea le trottoir, s'arrêta devant le kiosque. Un policier en uniforme descendit, se précipita vers l'affiche, la déchira rageusement.

D'après E. Roblès "Les oeilletts"

1488 знаків
70 контрольних одиниць